

Sobre la presència de la Idocrasa en la mina de Orsavinyá

En algunes notes anteriorment publicades en aquest Butlletí respecte a la troballa de minerals nous per Catalunya, feya remarcar la importància de les regions de contacte y lo que convenia explorarles detingudament, ja que en elles es hont el metamorfisme determiná la formació de diferents minerals del grupu dels silicats, molts d' ells veritables rareses mineralògiques.

A Catalunya n' hi ha moltes de regions de contacte, del granit ó granulit ab les piçarres ó ab les calices, y perçó son també ja relativament abundosos els minerals citats de les metexes, y no tinch cap dupte que á mida que l' estudi de la geologia y de la mineralogia de nostra terra vaja sent més general y profón se 'n trobaran moltíssims més.

La comarcada de Orsavinyá ho es una regió de contacte, y en ella nostre consoci Llorens Tomás, qui 'n te fet l' estudi geològich, hi ha descobert una munió de minerals, entre altres los següents:

—Calcopirita	—Mineral de manganés.	
—Azurita	—Calcita	
—Malaquita	—Kaoli	
—Erubescita	} Grosularia } Almandina } Melanit	
—Coure gris		—Granats
—Limonita		—Idocrasa
—Magnetita	—Grafit	
—Magnetita polar		

De tots aquestos el menys abundant es la *Idocrasa* que 's troba en petits cristalls, junt als grossos granats de color groch de mel, els quals oferexen la particularitat d' estar empastats per la Filip-sita ó Erubescita, que está transformada en Malaquita tot al voltant dels granats en una gruxa d' uns quants milímetros. Aquesta relació de la Idocrasa ab els granats en un meteix jaciment es molt comú, y á Catalunya s' ha comprovat també en el Tibidabo.

Els cristalls de Idocrasa de Orsavinyá son prismátichs, finament estriats longitudinalment, del tamany de alguns milímetros á mes de un centímetre, brill resinós, coloració groch de mel á groch

rogench. Fonen fàcilment al soplet ab bulliciò, donant un glòbul negrós; directament son poch atacats pe 'ls àcits, pero fosos ja ho son més, donant clarament la reacció del ferre y la del coure. Aquest darrer detall es degut, no á que 's tracte de la varietat anomenada *cyprina*, sino á que 'l sulfur de coure que engloba á tots ells deu estar difundit per les seues esquerdes.

Barcelona, Febrer 1908.

N. FONT Y SAGUÉ, PVRE.

TROVALLA DE UNA TORTUGA DEL GRUPO «*EMYDE*»

EN EL Pliocénich del Hospitalet (Barcelona) NOVA PER EUROPA

El día 26 de Desembre de 1905, ab mon amich En Joseph Colominas, anárem á estudiar el jaciment Pliocénich (Sorres del Astiá) del Hospitalet, prop del Cementiri, bæn explorat per l' inteligent geólech y paleontólech lo Canonge Dr. D. Jaume Almera, ahont recullirem:

Scalaria pseudoscalaris, Brocchi.

Ostrea cochlear, Poli.

» *lamellosa*, Brocchi.

» *Companyoi*, Fontannes.

Anomia ehippium, L.

Chlamys scabrellus, Lam.

» *venustus*, Golfus.

» *opercularis*, L.

» *Bollenensis*, Mayer.

» *pes felis*, L.

Pecten benedictus, Lam.

Jacobæus, L.

Amussium cristatum, Bronn.

Pólipers y Foraminífers que actualment tè en estudi el Canonge Almera.